



เทศบัญญัติ

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๒

เทศบาลตำบลหนองกระทุ่ม

อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๒
หลักการ

ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการตราข้อกำหนดท้องถิ่นขึ้นในเรื่องของการดูแล และการควบคุมกิจกรรมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จึงต้องมีการกำหนด มาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสุกร เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับโรคติดต่อ รวมทั้งเหตุเดือดร้อนจากการ เลี้ยงสุกรเพื่อประโยชน์การรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพประชาชนในท้องถิ่น โดยราชการ ส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกเทศบัญญัติท้องถิ่นในการกำหนดให้ส่วนใดส่วนหนึ่งของพื้นที่หรือทั้งหมดของพื้นที่ ในเขตอำนาจนั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสุกร

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันเทศบาลตำบลหนองกระทุ่ม ยังมีได้ตราเทศบัญญัติดังกล่าวออกมาบังคับใช้ประกอบ กับภายในเขตท้องที่เทศบาลตำบลหนองกระทุ่ม ได้มีปัญหาเรื่องการเลี้ยงสุกร ที่ไม่เหมาะสมเกิดขึ้นทั้งจากปัญหาน้ำเสียที่มีผลกระทบต่อแหล่งน้ำสาธารณะที่ประชาชนใช้ร่วมกันและเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสุกร ดังนั้นเพื่อกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงสัตว์สุกรภายในพื้นที่ตำบลหนองกระทุ่ม จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองกระทุ่ม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลหนองกระทุ่ม ต่อไป

เทศบัญญัติ เทศบาลตำบลหนองกระทุ่ม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยควบคุมกิจการ การควบคุมการเลี้ยงสุกร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบ มาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลหนองกระทุ่ม โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาล ตำบลหนองกระทุ่ม และผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองกระทุ่ม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับภายในเขตเทศบาลตำบลหนองกระทุ่ม ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลหนองกระทุ่ม แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลหนองกระทุ่ม ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วก่อนตราเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกเทศมนตรีตำบลหนองกระทุ่ม เป็นผู้รักษาราชการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มี อำนาจออก ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในเทศบัญญัตินี้

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการ สถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบ กิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบ กิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถาน ประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบ กิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลหนองกระทุ่ม

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลหนองกระทุ่ม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖ ให้กิจการการเลี้ยงสุกร เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๗ ผู้ดำเนินการกิจการการเลี้ยงสุกร ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดตามเทศบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับสถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือสถานประกอบกิจการที่มีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยกรนั้นและกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินการปฏิบัติ
เกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

ลักษณะที่ ๑

หลักเกณฑ์และสถานที่ตั้ง

ข้อ ๘ สถานที่ตั้งในการเลี้ยงสุกรต้องอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้นและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทางดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร (รายย่อย) น้อยกว่า ๕๐ ตัว ให้มีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิด ความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร (ฟาร์มขนาดเล็ก) ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร (ฟาร์มขนาดกลาง) ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร (ฟาร์มขนาดกลางและขนาดใหญ่) ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ตลาดนัดค้าสัตว์ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ เมตร ขึ้นไป

ข้อ ๑๐ จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วนและอยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาเรือนหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสุกรนั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันตามข้อกำหนดนี้

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่บริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

ลักษณะ ๒

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนเลี้ยงสุกรและส่วนประกอบ

ข้อ ๑๒ โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสุกร ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

ข้อ ๑๓ พื้นโรงเรือนเลี้ยงสุกรทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงที่เหมาะสมให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายได้โดยสะดวก

ข้อ ๑๔ หลังคาโรงเรือนเลี้ยงสุกรทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

ข้อ ๑๕ โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องมีที่ขังและปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอ คอกสัตว์กันเป็นสัดส่วนเหมาะสม กับจำนวนสุกร ไม่ให้สุกรอยู่อย่างแออัด

ข้อ ๑๖ จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศดี

ข้อ ๑๗ ถนนภายในสถานประกอบกิจการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสม สะดวกในการขนส่ง ลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสุกรรวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๘ สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหารควรจัดเป็นสัดส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล

ลักษณะ ๓

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

ข้อ ๑๙ อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกร ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

ข้อ ๒๐ ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๒๑ ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วนเหมาะสมและเป็นระเบียบ เรียบร้อย

ข้อ ๒๒ เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิทช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

ข้อ ๒๓ ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสุกร และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรก หรือการปนเปื้อนเช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง ใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ ดื่มเพียงครั้งเดียวนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่ หรือวิธีอื่น

ข้อ ๒๔ ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำที่ใช้ในแต่ละวัน

ข้อ ๒๕ กรณีที่สถานประกอบกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

ลักษณะ ๔

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๖ ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการเลี้ยงสุกรต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่สังคมรังเกียจ โรคทางเกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หูน้ำหนวก และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็น พาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อน ไวรส์ตับ อักเสบเอ โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าว ต้องหยุดพักรักษาให้หายจึงจะสามารถปฏิบัติงานในสถานที่เลี้ยงสุกรได้

ข้อ ๒๗ ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๒๘ ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องที่เกี่ยวกับสุขอนามัย

ข้อ ๒๙ ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการเลี้ยงสุกรจะต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากสถานประกอบการเลี้ยงสุกร และภายหลังออกจากห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(๒) สวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๓) ในกรณีที่มีบาดแผลต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผลถ้ามีบาดแผลที่มีมือต้องสวมใส่ถุงมือและปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

ลักษณะ ๕

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย สิ่งปฏิกูล

ข้อ ๓๐ ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้วิธีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมทางระบายน้ำไม่อุดตัน

ข้อ ๓๑ น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๓๒ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยในสถานประกอบการที่ถูกหลักสุขาภิบาลเหมาะสมและเพียงพอ

ข้อ ๓๓ ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยในสถานประกอบการและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เผาอย่างถูกต้อง ตามหลักสุขาภิบาล และปฏิบัติตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองกระทุ่มว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๓๔ ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสุกรและบริเวณโดยรอบโรงเรือนเลี้ยงสุกรให้สะอาดทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสุกรโดยเฉพาะเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากกลิ่นและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรคหรือแมลงนำโรค

ข้อ ๓๕ ห้ามทิ้งมูลสุกรหรือมูลฝอยในที่ดินของตนเอง ที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

ข้อ ๓๖ ต้องมีห้องน้ำห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและบำบัด หรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และภายในห้องน้ำห้องส้วมต้องมีอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๓๗ ต้องดูแลรักษาความสะอาดห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงาน

ลักษณะ ๖

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงนำโรค

ข้อ ๓๘ ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสุกรด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง

ข้อ ๓๙ การกำจัดซากสุกร ให้ใช้วิธีเผาหรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรคหรือแมลงนำโรค ดังนี้

(๑) การกำจัดซากสุกรโดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอและอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึงโดยฝังซาก สุกรลึกจากผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยบนส่วนต่างๆ ของ ซากสุกรจนทั่ว และกลบหลุมดิน

(๒) การกำจัดซากสุกรโดยการเผาต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้ เเผาซากสุกรจนหมด การเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๓) สถานที่กำจัดซากสุกรต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรือนเลี้ยงสุกร อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย

ข้อ ๔๐ ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในสถานประกอบกิจการสุกรไม่ให้มีจำนวนมาก จนก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในที่ใกล้เคียง

ข้อ ๔๑ กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวข้องกับสุกรในเขตพื้นที่ ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกัน มิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสุกร ทั้งในตัวสุกร อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยง และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ

ลักษณะ ๗

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัย และการป้องกันเหตุรำคาญ

ข้อ ๔๒ จัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อ หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่าย โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๓ จัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบกิจการและพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

ข้อ ๔๔ ระดับเสียงในสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรในเวลากลางวันต้องมีระดับเสียงเฉลี่ยเป็นไปตามที่กฎหมายคุ้มครองแรงงานกำหนด

ข้อ ๔๕ ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนีย บริเวณคอกเลี้ยงสุกรต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานกำหนด

ข้อ ๔๖ วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบกิจการให้ใช้วิธีการตรวจวัดของหน่วยงาน ราชการไทย ในกรณีที่ไม่มียุทธวิธีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนด ให้ใช้วิธีการตรวจวัดที่ท้องถิ่นยอมรับ

ข้อ ๔๗ ต้องดำเนินการควบคุมป้องกันกิจกรรมต่างๆ ของสถานประกอบกิจการไม่ให้มีกลิ่น น้ำเสีย เหม่า ควัน เสียง ฝุ่น และความร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อ สุขภาพของคนงาน และผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง หรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบกิจการ

หมวด ๓
ใบอนุญาต

ข้อ ๔๘ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามผู้ใดดำเนินการที่ ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกัน อันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในเทศบัญญัตินี้ก็ได้ใบอนุญาตให้ ใช้ได้ สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๔๙ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินการเลี้ยงสุกรภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่น คำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และใบอนุญาตตามกฎหมาย

อื่นที่ เกี่ยวข้อง

- (๔) สำเนาหนังสือจดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคล กรณีเป็นนิติบุคคล
- (๕) หนังสือมอบอำนาจ กรณีที่มีการมอบอำนาจ พร้อมแนบสำเนาบัตรประชาชน

ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ และสำเนาทะเบียนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ

(๖) เอกสารและหลักฐานอื่นๆ ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศกำหนดและเผยแพร่ให้ ประชาชนทราบ

ข้อ ๕๐ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบ ความ ถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นแจ้ง ต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำ บันทึกรายการ บกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่ และผู้ยื่นคำขอ ลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดใน เทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่ อนุญาต ได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมี หนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตาม วรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้ว เสร็จ ให้แจ้งเป็น หนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมสำเนาแจ้ง ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๕๑ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาต จาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๕๒ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียง ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน เมื่อได้ยื่นคำขอ พร้อมกับ เสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ ลักษณะ ๒ ลักษณะ ๓ ลักษณะ ๔ ลักษณะ ๕ ลักษณะ ๖ ข้อ ๔๙ และ ข้อ ๕๐ ข้อ ๕๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๕๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตโดยให้นำสำเนาบันทึกการแจ้ง ความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย

ข้อ ๕๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๕๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต (๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก (๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ (๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัติ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับ การดำรงชีพของประชาชน

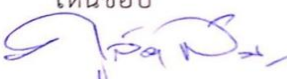
ข้อ ๕๗ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่า ผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๘ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖


(นายธง กาฬภักดี)

นายกเทศมนตรีตำบลหนองกระทุ่ม

เห็นชอบ


(..... (นายภูสิต สมจิตต์))
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี

หมวด ๔

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๕๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตท้ายเทศบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้ เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสอง ครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจน ครบจำนวนตามวรรคแรก

ข้อ ๖๐ ค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบลหนองกระทุ่มตามบัญชี แนบท้ายเทศบัญญัตินี้

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๖๑ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ใน บทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๖ บทเฉพาะกาล

ข้อ ๖๒ ในกรณีที่มีการเลี้ยงสุกรตามใบอนุญาตเดิมในสถานที่ตั้งก่อนที่จะมีการประกาศใช้เทศบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการเลี้ยงสุกรต่อไปได้ในสถานที่และอาคารรวมทั้งจำนวนสุกรเท่าเดิมแต่จะต้องแจ้งความประสงค์ที่จะเลี้ยง สุกรและขอต่อใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนใบอนุญาตเดิมหมดอายุภายใน ๑๕ วัน โดยจะต้องเสีย ค่าธรรมเนียมในอัตราตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้

การเลี้ยงสุกรตามวรรคแรกนั้นจะต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อน รำคาญแก่ผู้อื่นและหากมีการก่อสร้าง อาคารหรือสถานที่เลี้ยงสุกรใหม่หรือสุกรเพิ่มขึ้นจากข้อมูลเดิมตามใบอนุญาตเดิมในวรรคแรก จะต้องมีการขอ อนุญาตให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ทุกประการ

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตท้าย เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองกระทุ่ม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๒

จำนวนสุกร(ตัว)		บาท/ปี
(๑) ไม่เกิน ๒๕ ตัว		๕๐ บาท
(๒) มากกว่า ๒๕ ตัว	แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๑๐๐ บาท
(๓) มากกว่า ๑๐๐ ตัว	แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตัว	๒๐๐ บาท
(๔) มากกว่า ๒๐๐ ตัว	แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว	๕๐๐ บาท
(๕) มากกว่า ๕๐๐ ตัว	แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว	๑,๐๐๐ บาท
(๖) มากกว่า ๑,๐๐๐ ตัว	แต่ไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตัว	๒,๐๐๐ บาท
(๗) มากกว่า ๒,๐๐๐ ตัว	แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ ตัว	๓,๐๐๐ บาท
(๘) มากกว่า ๓,๐๐๐ ตัว	แต่ไม่เกิน ๔,๐๐๐ ตัว	๔,๐๐๐ บาท
(๙) มากกว่า ๔,๐๐๐ ตัว	แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตัว	๕,๐๐๐ บาท
(๑๐) มากกว่า ๕,๐๐๐ ตัว	แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตัว	๑๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) มากกว่า ๑๐,๐๐๐ ตัว	แต่ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ ตัว	๑๑,๐๐๐ บาท
(๑๒) มากกว่า ๒๐,๐๐๐ ตัว	แต่ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ ตัว	๑๒,๐๐๐ บาท
(๑๓) มากกว่า ๓๐,๐๐๐ ตัว	แต่ไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ ตัว	๑๓,๐๐๐ บาท
(๑๔) มากกว่า ๔๐,๐๐๐ ตัว	แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ ตัว	๑๔,๐๐๐ บาท
(๑๕) มากกว่า ๕๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไป		๑๕,๐๐๐ บาท
